

Philip:
'Ik denk dat ik
op het goede
moment wegga
zonder dat er een sfeer ontstaat van eh...'

Philip Freriks en Marga van Praag kennen elkaar al ruim dertig jaar. Zij heeft het hart op de tong en kan hem lekker plagen, hij is haar geestige, introverte collega en vooral goede vriend. "Jij bent toch wel de ster bij de NOS omdat je het achtuur-journaal presenteert, Philip. Geef het maar toe."

Kleding voor de fotosessie in een zak over haar schouder gedrapeerd, hevig verbaasd over het parkeerbeleid in Amsterdam maar toch vrolijk, komt Marga de studio binnen. Er was al een goed gevoel over dit gesprek – twee ervaren journalisten, een mooi uitgangspunt – maar nu lijkt het zeker: dit wordt leuk. De uitbundige en directe Marga tegenover de wat meer introverte, geestige Philip. Maar ondanks hun verschillen is er duidelijk wederzijds respect. Ze zijn ook bevriend, ontmoeten elkaar zelfs op hun vakantieadres. Tijdens de fotografie begint het interview eigenlijk al.

Marga (kijkt opzij): "Philip, jij staat eigenlijk altijd goed op foto's. Knap en charmant."

Philip: "Ach, houd toch op. Ik wás misschien knap."

Marga: "Moet ik net zo sexy kijken als jij? Zo broeierig, net als Harrison Ford. Zo wil je ook kijken volgens mij..."

Philip: "Ja, natuurlijk wil ik dat. En dan de wildernis in, zoals in die Indiana Jones-films. Maar dan 's avonds wel graag een hotel met airconditioning. Kamperen doe ik niet meer."

Marga even later, als de visagiste haar make-up bijwerkt na een lachbui: "Hè vervelend, ik huil zo snel als ik lach."

Philip (droogjes): "Ja, jij wordt sowieso vaak overmand door emoties. Ik zie dat aankomen."

Dan zijn de foto's klaar en kan het gesprek echt beginnen.

Marga: "Heb jij een iPod?"

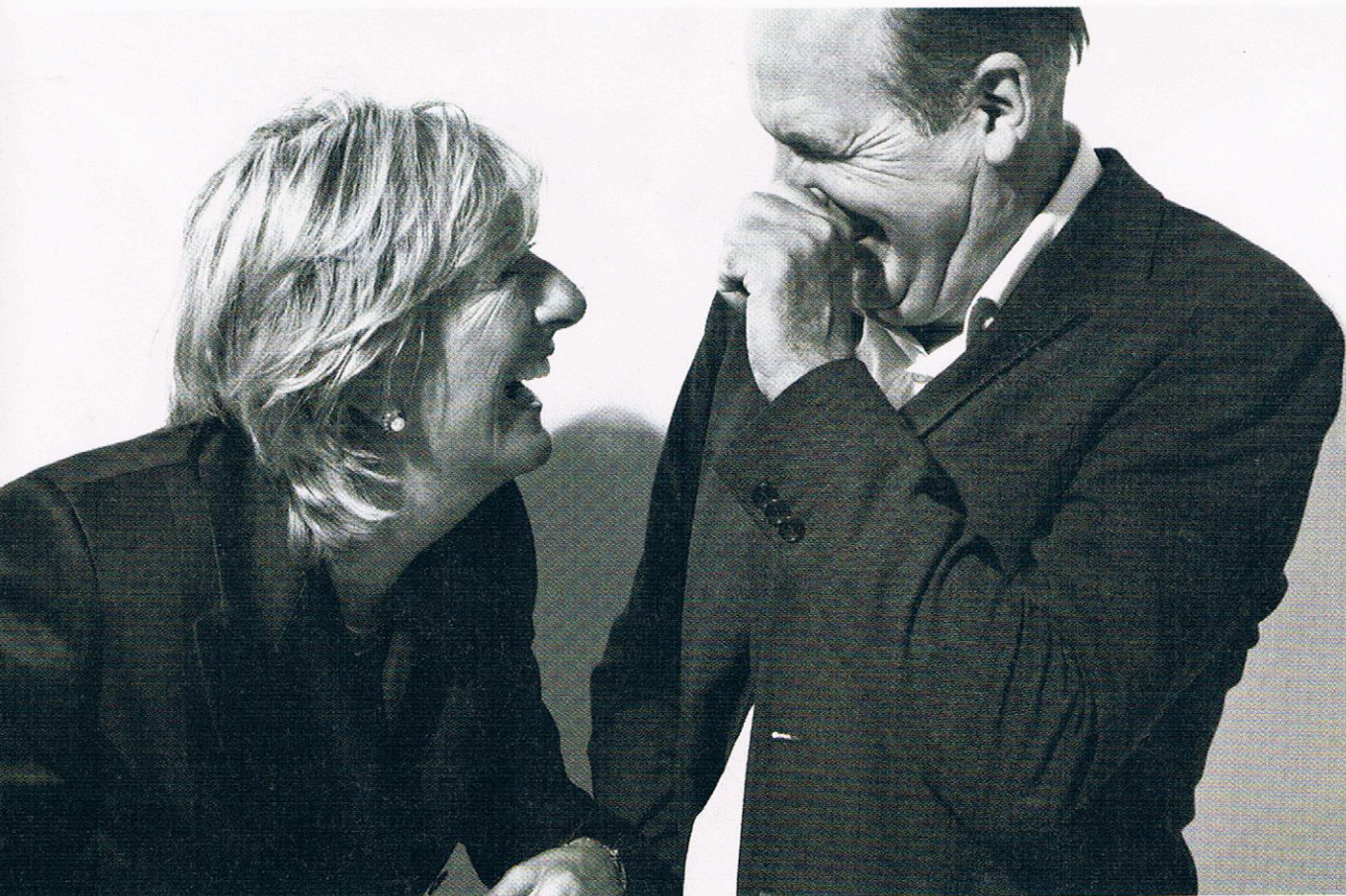
Philip: "Welnee. Alleen al het idee dat je die dan moet aansluiten op je computer om muziek te downloaden... Die dingen lukken mij nooit."

Marga: "Ik begrijp dat ook niet. Iedereen zegt dat het makkelijk is. Die jongelui doen dat zo even huphup. Of ze vertellen me dat ik moet wachten omdat er een nieuw en beter apparaatje op de markt komt. Maar Philip, even ter zake: nog een maand en dan ben je ook ex-Journaal. Zie je er tegenop?"

Philip: "Nee eigenlijk niet. Ik heb het zo waanzinnig druk dat ik het me niet →

PHILIP FRERIKS Kiest
MARGA VAN PRAAG ALS ZIJN
FAVORIETE GESPREKSPARTNER

Marga: 'Jij bent niet doorsnee, je hebt een grote persoonlijkheid'

realiseer. Waarschijnlijk ben ik er ook goed in dat soort dingen te verdringen. Ik heb zelf voor deze einddatum gekozen, dat scheelt."

Marga: "O ja? Mocht je langer blijven?"

Philip: "Dat weet ik niet. Maar toen mij twee jaar geleden werd gevraagd te blijven, heb ik gezegd: goed, maar tot eind 2009."

Marga: "Jij hebt de regie in handen genomen. Dat valt me op bij jou: jij weet altijd de regie in handen te houden."

Philip: "In dit geval misschien, maar het was voor beide partijen mooi. Ik ben 65 geworden, heb een leuke periode achter de rug, dus ik denk dat ik op het goede moment wegga. Zonder dat er een sfeer ontstaat van eh..."

Marga: "Wanneer rot hij op? Maar luister: een paar jaar daarvoor moest je er eigenlijk uit."

Philip: "Dat vond ik minder leuk."

Marga: "Dat herinner ik mij nog. Je was chagrijnig..."

Philip: "Ja? Is dat zo?"

Marga: "Ja, je was enorm chagrijnig. En je kreeg allerlei kwalen. Zo zie je maar hoe belangrijk werk is. Ik ken je al bijna veertig jaar en heb je verder nooit chagrijnig gezien. Behalve toen. Op vergaderingen had je een kort lontje."

Philip: "Is dat echt zo? Was het niet omdat ik toevallig een keer een onderwerp van jou niet mooi vond en dat je denkt dat ik chagrijnig was?"

Marga: "Nee, dat is het niet. Je bent echt een vriend. Jij doet hetzelfde als mijn vader altijd deed: ongezien zeggen dat het fantastisch was als ik iets maakte. Je hebt altijd achter me gestaan en het voor me

opgenomen. Je hebt me ook behoed voor dingen. Want ik gooi alles eruit en jij laat nooit het achterste van je tong zien. Op die eigenschap van jou ben ik wel jaloers."

Philip: "Dat is misschien helemaal geen goede eigenschap. Jij hebt weer eigenschappen waar ik jaloers op ben. De manier bijvoorbeeld waarop jij mensen aan de praat krijgt, is echt ongelooflijk. Jij slaagt erin om iedereen buiten zichzelf te laten treden. Of misschien juist helemaal zichzelf te laten zijn, dat is beter gezegd denk ik."

Marga: "Dank je, maar voorlopig weet ik niet of ik jou aan de praat krijg. Ik vind je een zondagskind. Op de een of ander manier manoeuvreer jij je overal tussendoor. En krijg je je zin, zonder hoog van de toren te blazen. Wat is dat?"

Philip: "Je kunt ook zeggen dat ik een laatbloeier ben. Pas op latere leeftijd ben ik de leukere dingen gaan doen. In het begin van mijn loopbaan ging bepaald niet alles zoals ik wilde..."

Marga: "Stop. Wil je zeggen dat je dat →

Philip:
'Jij slaagt erin
om iedereen
helemaal
zichzelf te
laten zijn'

correspondentschap in Parijs, dat je zo lang gedaan hebt, niet leuk vond?"

Philip: "Nee, maar ik had er op een gegeven moment wel genoeg van. Met name van het altijd in m'n eentje opereren."

Marga: "Misschien heb je zo juist geleerd goed tussen mensen te manoeuvreren. Je bent van het harmoniemodel, dát is het!"

Philip: "Nou, mensen vragen weleens of ik mij meer Nederlander of Fransman voel. In die zin ben ik heel erg Nederlander, een polderaar. Maar ik ben ook een individualist. Door schade en schande heb ik geleerd. De harde confrontatie is niet productief, het werkt tegen je en het eindresultaat wordt er niet beter van. Vaak bereik je meer door het consensusmodel dan door mensen tegen je in het harnas te jagen."

Marga: "Er is kritiek geweest op de manier waarop je het nieuws leest. Hoe je het nieuws naar je toetrekt, persoonlijk maakt. Je bent niet doorsnee, je bent een grote persoonlijkheid. Maar nooit heb ik gemerkt dat de kritiek jou iets deed. Daar was ik altijd jaloers op, want ook ik kreeg kritiek en mij raakte het wél. Hoe doe je dat?"

Philip: "Vergeet niet: toen ik bij het jaarnaal kwam, was ik gepokt en gemazeld. Ik had al andere programma's gepresenteerd."

Marga: "Maar wat gebeurt er in je hoofd? Hoe verwerk je kritiek? Hoe doe je dat thuis, bij Lili?" (*Zijn Franse vrouw met wie hij al veertig jaar getrouwd is, red.*)

Philip: "Als de kritiek onzin is, veeg ik daar mijn gat mee af. Hard is als mensen gelijk hebben. Dat wéét je. Zelf ben je je beste criticus, je weet wanneer het niet helemaal

Marga: 'Nooit heb ik gemerkt dat kritiek je iets deed, daar was ik altijd jaloers op'

goed ging. Als iemand dan precies schrijft wat jij weet, komt het hard aan. Dan denk ik: potverdorie, dat gebeurt niet meer."

Marga: "Ik heb nooit onzekerheid bij jou gemerkt. Dat is jouw kracht. Jij bent in staat om die dingen voor jezelf te houden."

Philip: "In mijn geval is dat misschien mijn kracht ja, maar de extraverte manier waarop jij met dat soort problemen omgaat, is jouw kracht. Dat is jouw persoonlijkheid."

Marga: "Toch brengt jouw methode je verder, volgens mij. Alles wat jij aanpakt, verandert in goud."

Philip: "Ach kom nou, je bent minstens net zover gekomen als ik."

Marga: "Ander voorbeeld, je was met je vrouw te gast bij Pauw en Witteman om jullie boek *Les chats de Lili* te promoten (*boek met geschreven en geschilderde portretten van katten, red.*) zonder dat het *over the top* was. Ik loop de dag na die uitzending de boekwinkel in, begint de verkooptster mij te vertellen hoe leuk Lili was en dat poezenboek vliegt de winkels uit."

Philip (lacht): "Nou, het is een leuk sinterklaascadeau hoor. Ik houd van die katten en Lili schildert ze graag. We wilden dit al jaren doen."

Marga: "Precies wat ik bedoel: dat is een gave. Die natuurlijke benadering. En ik wil

meteen nog iets kwijt. Je zegt wel dat ik even ver ben gekomen als jij, maar jij bent de ster bij de NOS. Als wij naar de kantine liepen, liet je mij nooit voor gaan."

Philip: "Is dat zo?"

Marga (lachend): "Nooit! Jij gaat ervan uit dat jij de hoofdrol speelt."

Philip (lachend): "Ach welnee, hoe kom je daar nou bij? We zijn toch gewoon collega's onder elkaar?"

Marga: "En toen we later die draaideur kregen, wachtte je ook niet. Andere mannelijke collega's deden hun kaartje erin en lieten mij netjes voorgaan. Maar jij ging altijd eerst."

Philip: "Echt waar? O jee, nu val ik door de mand zeg."

Marga: "Vind je het moeilijk een stap terug te doen nu je ouder wordt? Laten we er geen doekjes om winden: je hebt altijd veel sjans van vrouwen gehad. Ik kom veel vrouwen tegen die zeggen dat ze jou zo leuk vinden."

Philip: "Maar die vrouwen komen naar jou toe, niet naar mij."

Marga: "Merk je niet dat vrouwen je aantrekkelijk vinden?"

Philip: "Soms wel, ja. Dat is leuk, charmant. Wat moet ik daarover vertellen?"

Marga: "Ben je Lili altijd trouw geweest?"

Philip: "Daar heb ik het niet over. Dat soort dingen. Dat is privé, tussen haar en mij."

Marga: "Toen mij die vraag laatst in een interview werd gesteld, heb ik eerlijk gezegd: met vallen en opstaan."

Philip: "Het feit dat ik kennelijk charme heb, leidt nog niet tot allerlei spannende verhoudingen of relaties. Ja, vrouwen zeggen soms tegen me dat ze me leuk vinden. Maar de buschauffeur die bij mij voor de deur stopt, zegt dat ook weleens. Natuurlijk is het prettig als mensen zeggen dat ze je leuk of goed vinden, maar dat wil verder niet zo veel zeggen over je persoonlijke leven, toch?"

Marga: "Behalve dan dat je er zelfverzekerder of blijer van wordt."

Philip: "Er is ook weleens een vrouw op mij afgekomen die boos siste: 'Sodemieter nou eens van die buis!' en doorliep. Liever had ik gehoord: 'Goh, wat bent u een leuke man. Ik hoop dat u nog jaren op televisie blijft.' Ik krijg regelmatig brieven van dames, meestal hoogbejaard. En ook van vier anonieme bridedames."

Marga: "Merk je dat je ouder wordt?"

Philip: "Ik sta niet meer als een wildeman op de dansvloer tussen jonge collega's. Ik gedraag me toch een beetje in overeenstemming met mijn leeftijd. Maar soms kan ik me nog zeventien voelen." →

5DF 0000
Belersdorf

beautiful
age

EN VOOR
STYLING:

ONTDEK NU:
NIVEA BEAUTIFUL AGE
HAARVERDIKKENDE
STYLING SPRAY & MOUSSE

- Maakt elke haar sterker, dikker en steviger
- Met granaatappel extract voor ultieme glans
- Het haar blijft lang in model en voelt soepel

Geniet van tijdloze
schoonheid.

NIEUW

Marga: 'Soms denk ik: wanneer ben ik mijn vader en moeder geworden?'

Philip: 'Op latere leeftijd ben ik leukere dingen gaan doen'

Marga: "Kun jij je voorstellen dat je al zo oud bent? Ik heb mijn hele leven gedacht: het moet nog komen en nu ligt er zo veel achter me..."

Philip: "Ik probeer daar niet te veel bij stil te staan, omdat ik dat een trieste gedachte

vind. Ik realiseer me wel dat ik nu 65 ben en dat de 70 in zicht komt. Maar ik wil niet te veel in dat perspectief leven, want dan is de lol er gauw af."

Marga: "Dat moet je wel kunnen."

Philip: "Mijn ouders hadden met elkaar afgesproken dat ze het daar niet over zouden hebben. Dat heeft mijn vader misschien wel opgebroken, want aan het eind van zijn leven had hij 's nachts angstaanvallen. Toch vind ik het ontroerend mooi dat ze dat zeiden: wij gaan het niet hebben over het einde van ons leven. Ik heb de neiging dat ook te verdringen en te denken: ik zie wel. Want ik wil en kan nog zo veel. Straks ga ik door met andere dingen. Ik ga schrijven, reportages maken voor tijdschriften, alleen in een rustiger ritme."

Marga: "Laatst zag ik op de Duitse televisie hoe een nieuwe nieuwsstudio werd gepresenteerd. Toen overviel mij een gevoel van nostalgie. Ik zag enthousiaste presentatoren, een nieuw decor en dacht: voor mij is dat afgelopen. Het ligt achter me. Daar kon ik even niet mee omgaan."

Philip: "Jij werd wel 'de moeder van de redactie' genoemd. Met iedereen begaan was je, ook met de jonge collega's had je verbondenheid. Ik kan me goed voorstellen dat dat een extra gemis is."

Marga: "Maar ik bedoel het gróter. Als ik in de spiegel kijk, denk ik: hoe is het mogelijk dat de tijd zo snel is gegaan? Dan denk ik aan alle dingen die ik rommelig en vluchtig heb gedaan en nu anders zou doen. Wanneer ben ik mijn vader en moeder geworden? Later is nú geworden. Herken je dat gevoel?"

Philip: "Ik weiger dat. Ik tuin er niet in. Toch weet ik dat het er is, en voel ik soms de angst om te kijken naar het ravijn. Mijn vader noemde het vlinders in zijn buik. Ik heb dat gevoel sterk zo eind augustus, begin september. Als het nog mooi weer is, maar al koel begint te worden. Je voelt dat de herfst in de lucht zit. Eigenlijk vind ik dat de mooiste tijd van het jaar, en tegelijk word ik er ontzettend weemoedig van. Alsof de herfst van het leven zich ook aandient. Zo mooi en tegelijkertijd iets dat onderhuids een beetje pijn doet." ■

Philip Freriks (Utrecht, 1944) neemt eind december afscheid van het *NOS Journaal*. Na de HBS vertrok hij naar Parijs; hij studeert er Politieke Wetenschappen en wordt in '71 correspondent voor *Het Parool*. In Nederland werkt hij onder andere als correspondent voor *Le Monde*. Weer in Parijs werkt hij voor *De Volkskrant* en de NOS. Vanaf '96 wordt Philip anchorman bij het *NOS Journaal* en presenteert hij *Het Groot DICTEE der Nederlandse Taal*. En hij schrijft boeken: *De Meridiaan van Parijs*, *Gare du Nord*, *Jantje* en *Les chats de Lili*. Afgelopen zomer was hij te zien in *De Avondetappe* van Mart Smeets: *Le Tour de Fifi*. Philip en echtgenote Lili wonen in Amsterdam en Parijs en hebben een zoon.

Marga van Praag (Amsterdam, 1946) is dochter van zanger Max van Praag. Ze begint haar journalistieke carrière bij de Vara en het *Jeugdjournaal* en maakt onder andere reportages over Joodse en Palestijnse jongeren en jeugdige neonazi's. In '93 komt ze bij het *NOS Journaal* waar ze presentatrice is en reportages maakt. Na haar afscheid in 2008 wordt ze benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Marga leidt nu discussies, presenteert een televisieprogramma voor *Het Gesprek*, schrijft een boek en speelt in *Afscheidsmonologen* van Bos Theaterproducties. Ze is getrouwd met journalist Ben Haveman, heeft een zoon en een kleindochter en wordt in februari opnieuw oma.